

לעולמים, הוא יבש בלי לחות כלל, פרוו מר פלענה, עליו נאמר (ירמיה יז) והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב וגו'.

משום שהרהור טוב עולה למעלה, אוחו בעץ החיים, מחזיק בענפיו, אוכל מפריו, כל הקדשות וכל הכרכות יוצאות ממנו, מוריש חיים לגפוש ורכוואה לעצמו, עליו נאמר (שם) והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא יראה כי יבא חם וגו'.

כר דברי העולם הולכים אחר המחשבה וההרהור, ועל פן (ויקרא יא) והתקדשתם והייתם קדשים, משום שכל הקדשות של העולם מוציא ומושף בהרהור טוב.

מי שנטמא בהרהור רע, כשבא להזדווג עם אשתו ושם רצונו והרהורו באשה אחרת, וזורע זרע בהרהור אחר, זהו שמחליף את הדרגות העליונים שלמעלה, הדרגה של קדש בעבור הדרגה של הטמאה. כמו שההרהור שלו עושה חלופים למטה, אף כף עושה חלופים למעלה.

כמו שגופו של אותו בן שיווליד נקרא בן תמורה, כף גם בנפש נקרא בן תמורה, שהרי לא מושף משיכה קדושה בהרהור ההוא, ונפשו מתחלפת בדרגה אחרת. לעקב השלם של הפל, גלוי לפני הקדוש ברוך הוא שכל דרכיו היו באמת, והרהור של אמת הרהר תמיד בכל, באותו הלילה ששמש עם אשתו לאה, ההרהור שלו היה ברחל. משמש עם לאה וחושב על רחל. והמקור שלו הלך בהרהור ההוא שלו.

ורא לדעת, שהרי לא היה יודע, משום כף לא עלה ראובן בשם. הקדוש ברוך הוא שהיה יודע, הראה לו ואמר, ראו בן שנולד בעולם. ועל בן פתוב (ירמיה כג) אם יסתר

ואתדבק באילנא דמותא. ענפין לית ביה, לא תמא טבא לעלמין, יבשא איהו בלא לחותא כלל. אנביה מריר פלענה, עליה אתמר (ירמיה יז) והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבא טוב וגו'.

בגין דהרהורא טבא סליק לעילא, אחיד באילנא דחיי, אתקיף בענפוי, אכיל מאנביה, כל קדושיין וכל ברכאן נפקין מגיה. אחסין חיינ לנפשיה ואסוותא לגרמיה, עליה אתמר (ירמיה יז) והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא יראה כי יבא חום וגו'.

כל מלין דעלמא, אזלין בתר מחשבה והרהורא, ועל דא (ויקרא יא) והתקדשתם והייתם קדושים, בגין דכל קדושיין דעלמא אפיק ומשיף בהרהורא טבא.

מאן דאסתאב בהרהורא בישא, פד אתי לאזדווגא באתמיה ושוי רעותיה והרהוריה באתמא אחרא, וזרע זרעא בהרהורא אחרא, דא הוא דאחלה דרגין עלאין דלעילא, דרגא דקודשא בגין דרגא דמסאבא. כמה דהרהורא דיליה עביד חלופין לתמא, אוף הכי עבד חלופין לעילא.

כמה דגופא דההוא ברא דיוליד, אקרי בן תמורה. אוף הכי בנפשא בן תמורה אקרי. דהא לא משיף משיכו קדישא בההוא הרהורא, ונפשא דיליה אתחלה בדרגא אחרא.

יעקב שלימא דכלא, גלי קמי קדשא בריך הוא דכל ארחוי בקשוט הו, והרהורא דקשוט הרהר תדיר בכלא. בההוא ליליא דמשמש באתמיה בלאה, הרהורא דיליה ברחל הות. משמש בלאה וחשיב ברחל, ומקורא דיליה בההוא הרהורא דיליה אזלא.

ולאו לדעתא, דהא לא הוה ידע. בגין כף, לא סליק ראובן בשמא. קדשא בריך הוא דהוה ידע, אחמי ליה ואמר, ראו בן דאתיליד בעלמא. ועל דא כתיב, (ירמיה כג) אם יסתר

ורא לדעת, שהרי לא היה יודע, משום כף לא עלה ראובן בשם. הקדוש ברוך הוא שהיה יודע, הראה לו ואמר, ראו בן שנולד בעולם. ועל בן פתוב (ירמיה כג) אם יסתר איש במסתרים ואני לא

אַרְאֵנוּ. אֵל תִּקְרִי אַרְאֵנוּ אֶלָּא אַרְאֵנוּ, שֵׁיִסְתַּכְלוּ בוֹ. וּמִשּׁוּם שֶׁהִתְגַּלָּה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהָרִי זֶה הִיָּה לֹא לְדַעְתּוֹ וּבִדְרִיךְ אֱמַת הַרְהַר בְּרִצּוֹנוֹ יַעֲקֹב, לֹא נִפְסַל מִתּוֹךְ הַשְּׁבֻטִים הַקְּדוֹשִׁים, שָׁאֵם לֹא כֶּף - הִיָּה נִפְסַל.

וּמִשּׁוּם שֶׁהִרְהוּר הוּא עֶקֶר וְעוֹשֶׂה מַעֲשֶׂה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִיָּה יוֹדֵעַ אוֹתוֹ הַהִרְהוּר בְּמָקוֹם שֶׁנִּדְבַק, בְּאוֹתָהּ הַטֵּפָה הַרְאֵנוּ נִשְׁמְרָה לוֹ הַבְּכוֹרָה, שֶׁכְּתוּב (ד"ה א-ב) כִּי הוּא הַבְּכוֹר וְגו'. נִתְּנָה בְּכוֹרָתוֹ לְיוֹסֵף. בְּאוֹתוֹ מָקוֹם שֶׁהִרְהוּר הֵלֵךְ וְנִדְבַק בְּטֵפָה הַהִיא, שֵׁם נִדְבַק וְנִמְסְרָה אוֹתָהּ הַבְּכוֹרָה, וְנִטְּלָה הַבְּכוֹרָה מִרְאוּבֵן, וְנִמְסְרָה לְמָקוֹם שֶׁהִרְהוּר נִדְבַק בָּהּ. בְּרַחֵל הִרְהוּר וְנִדְבַק הַרְצוֹן - בְּרַחֵל נִדְבָקָה הַבְּכוֹרָה, וְהִפְלִי חִזּוֹר אַחַר הַהִרְהוּר וְהִמְחִשְׁבָּהּ.

כְּמוֹ כֵּן הַהִרְהוּר וְהִמְחִשְׁבָּה עוֹשִׂים מַעֲשֶׂה, וְנִמְשַׁכֵּת מְשִׁיכָה בְּכָל מָה שֶׁנִּדְבַק אֲדָם בְּסִתְרָה, שֶׁכְּתוּב (דברים כה) לֹא תִהְיֶה אִשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר, יִכְמָה יָבֵא עָלֶיהָ, וְהָיָה אֶצְטְרִיף הַרְהוּרָא וְרַעוּתָא לְאִתְדַבְּקָא. וְיִבְהִי רַעוּתָא וּמְחִשְׁבָּה, מְשִׁיף מְשִׁיכוֹ וְעֵבִיד עוֹבְדָא דְאֶצְטְרִיף, וְלֹא יִשְׁתַּצִּי שְׁמָא דְמִיתָא מַעְלָמָא.

וְסִתְרָא זֶה, (איוב לד) אִם יִשִּׁים אֵלָיו לְבוֹ רֹחוֹ וְנִשְׁמַתוֹ אֵלָיו יֵאָסֵף. שֶׁהָרִי וְדָאֵי הַרְצוֹן וְהִמְחִשְׁבָּה מוֹשְׁכִים מְשִׁיכָה וְעוֹשִׂים מַעֲשֶׂה בְּכָל מָה שֶׁצְּרִיף. וְעַל כֵּן בְּתַפְלָה צְּרִיף רְצוֹן וְהִרְהוּר לְכַוֵּן, וְכֵן בְּכָל אוֹתָן הַעֲבוּדוֹת שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - הַהִרְהוּר וְהִמְחִשְׁבָּה עוֹשִׂים מַעֲשֶׂה, וּמוֹשְׁכִים מְשִׁיכָה בְּכָל מָה שֶׁצְּרִיף.

וַיִּלְךְ רְאוּבֵן בִּימֵי קְצִיר חֲטִים וַיִּמְצָא דוּדָאִים בְּשָׂדֵה וְגו'. שְׁנִינּוּ, כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה אֵין מִתְבָּרְכֵת אֶלָּא בְּצַד יְמִין, וּמִשּׁוּם כֶּף, בְּעוֹד שֶׁמִּתְעוֹרֵר הַיָּמִין לְכוֹס שֶׁל בְּרָכָה, הַשְּׂמָאל לֹא תִסְיַע לְשֵׁם, שֶׁהָרִי הַיָּמִין מוֹצֵא עֲלֵה בְּכוֹס הַהִיא לְעוֹרֵר כְּלָפֵי הַעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן.

אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאֵינִי לֹא אַרְאֵנוּ, אֵל תִּקְרִי אַרְאֵנוּ אֶלָּא אַרְאֵנוּ, דִּיִּסְתַּכְלוּן בֵּיהּ. וּבִגִּין דְּאִתְגַּלִּי קַמֵּיה דְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּהָא לֹא לְדַעְתָּא הִנֵּה וּבְאִרְחַ קְשׁוּט הִרְהוּר בְּרַעוּתֵיהּ יַעֲקֹב, לֹא אִיִּפְסַל מִגּוֹ שְׁבֻטִין קְדִישִׁין, דְּאִי לֹא הָכִי הוּא אִיִּפְסַל.

וּבִגִּין דְּהִרְהוּרָא עֶקֶרָא אִיהוּ וְעֵבִיד עוֹבְדָא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּהוּא יָדַע הַהוּא הַהִרְהוּרָא, בְּאַתְר דְּאִתְדַבְּקָא. בְּהִיא טֵפָה קְדָמָאָה, אִסְתַּמַּר לֵיהּ כְּכִירוּתָא, דְּכְתִיב, (דברי הימים א ה) כִּי הוּא הַבְּכוֹר וְגו', נִתְּנָה בְּכוֹרָתוֹ לְיוֹסֵף. בְּהִיא אִתְר דְּהִרְהוּרָא אֶזְלָא וְאִתְדַבְּק בְּהִיא טֵפָה, תַּמָּן אִתְדַבְּק וְאִתְמַסֵּר הַהוּא בְּכוֹרָה. וְאִתְנַטִּילַת בְּכוֹרָה מִרְאוּבֵן, וְאִתְמַסֵּר בְּאַתְר דְּהִרְהוּרָא אִתְדַבְּק בָּהּ. בְּרַחֵל הִרְהוּר וְאִתְדַבְּק רַעוּתָא, בְּרַחֵל אִתְדַבְּק בְּכִירוּתָא, וְכֹלָא אִתְהַדַּר בְּתַר הַהִרְהוּרָא וּמְחִשְׁבָּהּ.

כְּמוֹ כֵּן הַהִרְהוּר וּמְחִשְׁבָּה, עֵבִיד עוֹבְדָא וְאִתְמַשְׁף מְשִׁיכוֹ, בְּכָל מָה דְּאִתְדַבְּק בְּרַעוּתָא, דְּכְתִיב, (דברים כה) לֹא תִהְיֶה אִשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר, יִכְמָה יָבֵא עָלֶיהָ, וְהָיָה אֶצְטְרִיף הַרְהוּרָא וְרַעוּתָא לְאִתְדַבְּקָא. וְיִבְהִי רַעוּתָא וּמְחִשְׁבָּה, מְשִׁיף מְשִׁיכוֹ וְעֵבִיד עוֹבְדָא דְאֶצְטְרִיף, וְלֹא יִשְׁתַּצִּי שְׁמָא דְמִיתָא מַעְלָמָא.

וְסִתְרָא דָא (איוב לד) אִם יִשִּׁים אֵלָיו לְבוֹ רֹחוֹ וְנִשְׁמַתוֹ אֵלָיו יֵאָסֵף, דְּהָא וְדָאֵי רַעוּתָא וּמְחִשְׁבָּה, מְשִׁיף מְשִׁיכוֹ, וְעֵבִיד עוֹבְדָא בְּכָל מָה דְּאֶצְטְרִיף. וְעַל דָּא, בְּצִלוּתָא אֶצְטְרִיף רַעוּתָא וְהִרְהוּרָא לְכוּוֹנָא, וְכֵן בְּכָל אֵינוֹן פּוֹלְחָנִין דְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הַהִרְהוּרָא וּמְחִשְׁבָּה עֵבִיד עוֹבְדָא, וּמְשִׁיף מְשִׁיכוֹ בְּכָל מָה דְּאֶצְטְרִיף.

וַיִּלְךְ רְאוּבֵן בִּימֵי קְצִיר חֲטִים וַיִּמְצָא דוּדָאִים בְּשָׂדֵה וְגו'. (שם) תַּנּוּ, כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה לֹא אִתְבָּרְכָא, אֶלָּא בְּסִטְר יְמִינָא. וּבִגִּין כֶּף, בְּעוֹד דְּאִתְעַר יְמִינָא לְגַבֵּי כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה, שְׂמָאלָא לֹא תִסְיַע תַּמָּן. דְּהָא יְמִינָא אִשְׁכַּח עִילָה בְּהִיא כּוֹס, לְאִתְעַרָא לְגַבֵּי עֲלָמָא.